

3. PRZEDZIWNA WYMIANA – DOSTANIESZ W ZAMIAN TYLKO TO, CO ODDASZ

Do odczytania w niedzielę 9 października 2022 r.

Abyśmy mogli spożyć Komunię Świętą, potrzebne są chleb i wino — nasze dary, które podczas konsekracji zostaną przemienione w największy dar od Boga - Eucharystię. Tak działa „przedziwna wymiana”, która dokonuje się podczas każdej Mszy świętej: my składamy Bogu nasze dary, On je przemienia i oddaje z powrotem jako dar doskonały, dopasowany idealnie do naszych aktualnych potrzeb, a dodatkowo Bóg nic dla siebie nie chce i ponosi wszelkie koszty tej wymiany. To tak jakbyśmy mieli z kimś umowę, że za każdy grosz otrzymujemy w zamian sztabkę złota. Nic, tylko korzystać z tej umowy i wkładać w tę „inwestycję” cały nasz majątek, prawda? W dzisiejszej katechezie przyjrzymy się tej bosko-ludzkiej wymianie i odkryjemy, co to znaczy, że każdy z nas ma możliwość składania Bogu ofiar, w zamian za które otrzymamy nieskończenie więcej.

Nasz niewielki, ale ważny udział w Eucharystii w wymowny sposób pokazuje historia cudownego rozmnożenia chleba. Pamiętamy, że pewnego razu wokół Jezusa zgromadził się wielki tłum. Przebywali oni na pustyni i w pewnym momencie zabrakło im chleba. Na szczęście znalazł się chłopiec, który zgodził się oddać do dyspozycji Jezusa swoich pięć bochenków i dwie ryby, czyli cały zapas jedzenia jaki miał dla siebie. Choć pewnością sam także był głodny, a jego pożywienie było raczej skromne, to dzięki jego ofiarności, oddaniu w ręce Jezusa wszystkiego, co miał, dokonał się spektakularny cud, dzięki któremu najadł się do syta on sam, kilkutysięczny tłum, a dodatkowo zostało jeszcze kilkanaście koszy ułomków. Ta historia pokazuje, że wszystko co oddajemy do dyspozycji Jezusa, nawet jeśli są to proste i skromne dary, zostaną one przez Niego tak wykorzystane, że końcowy efekt przerośnie nasze najśmielsze oczekiwania. Ta bardzo ważna zasada dotyczy zarówno darów materialnych, jak i duchowych. Miejszem takiego składania i przemiany naszych darów jest całe nasze życie, a w sposób szczególny każda Msza święta, kiedy to w momencie ofiarowania, do darów chleba i wina możemy dołączyć nasze duchowe ofiary. Czym zatem są te tajemniczo brzmiące „duchowe ofiary”, do których składania zaprasza nas Kościół?

Pierwszym typem ofiar duchowych są ofiary z naszej własnej woli na rzecz woli Boga. Biblijny fundament takich ofiar znajduje się Liście do Hebrajczyków, gdzie natchniony autor opisuje doskonałą ofiarę Jezusa, polegającą na Jego posłuszeństwie Ojcu. Czytamy tam: „Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże” (Hbr 10, 5-7).

W praktyce te słowa oznaczają, że jeśli ktoś idzie za Jezusem i poważnie traktuje Jego naukę, wypełnianie Ewangelii bardzo często będzie wiązało się z trudem, ponieważ w wielu sytuacjach wolelibyśmy postąpić według naszego upodobania, a nie tak jak uczy nas Bóg. Jeśli np. ktoś cię skrzywdził i czujesz do tej osoby urazę, lecz po raz kolejny przebaczasz, bo chcesz być wierny nauce Jezusa, choć kosztuje cię to bardzo dużo, – jest to prawdziwa ofiara duchowa z twojej woli na rzecz woli Boga. Mogąc zareagować po ludzku, postępujesz w tej sytuacji ewangelicznie, czyli tak jak cię prosi o to Bóg. Jeśli tak szlachetnie postąpisz, masz wtedy do złożenia na ołtarzu podczas Mszy świętej wspaniały dar - duchową ofiarę z twojej woli, bo ze względu na Jezusa zrobiłeś coś, co cię kosztowało. Możesz teraz przynieść ten dar na Mszę świętą i dołączyć go do darów chleba i wina, które staną się doskonałą ofiarą Jezusa.

Co się dzieje dalej z naszym darem? Patrząc jednak na historię cudownego rozmnożenia chleba ze skromnego, ale całkowitego daru z chlebów i ryb chłopca, jesteśmy pewni, że wszystko co wkładamy w ręce Boga, aby tym dysponował, On wykorzystuje dla naszego dobra i dla dobra innych osób. Robi to na dodatek w taki sposób, że przerasta to wszelkie wyobrażenia. Owocami, które do nas wrócą w Komunii Świętej mogą być m.in. duchowe siły, aby pełnić wolę Boga, nawet jeśli jest trudno, nawrócenie się osób za które się modlimy, zajęcie się przez Boga naszymi problemami i wiele innych dobrych rzeczy, o których powiemy więcej w kolejnych katechezach.

Zastanów się dzisiaj, czy w swoim życiu umiesz rezygnować z własnej woli na rzecz woli Boga, czyli życia zgodnego z Ewangelią? Jeśli tak, przypomnij sobie te momenty i złóż je jako twój duchowy dar podczas ofiarowania. Jeśli natomiast nie potrafisz jeszcze żyć Ewangelią lub nie zgadzasz się z nauką, którą w imieniu Jezusa głosi Kościół, złóż dziś na ołtarzu przynajmniej twoje dobre chęci i szczere serce poszukujące Boga. Bóg będzie wiedział co dalej z nimi zrobić. Jeśli dajesz Mu wszystko, co w danej chwili możesz i nic nie zatrzymujesz dla siebie, jest to jedna z najpiękniejszych ofiar z własnej woli, jaką można Bogu złożyć. W taki sposób modli się każdy ksiądz podczas przygotowania darów, gdy skłania się głęboko przed ołtarzem i odmawia tzw. modlitwę Azariasza. Mówi wtedy szeptem: *„Przyjmij nas Panie stojących przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym. Niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona przed Tobą Panie Boże, aby się Tobie podobała”*. Niech te słowa będą dziś również naszą modlitwą i pomogą nam wejść w tajemnicę Najświętszej Ofiary Jezusa, którą już za chwilę rozpoczniemy.